Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38279
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

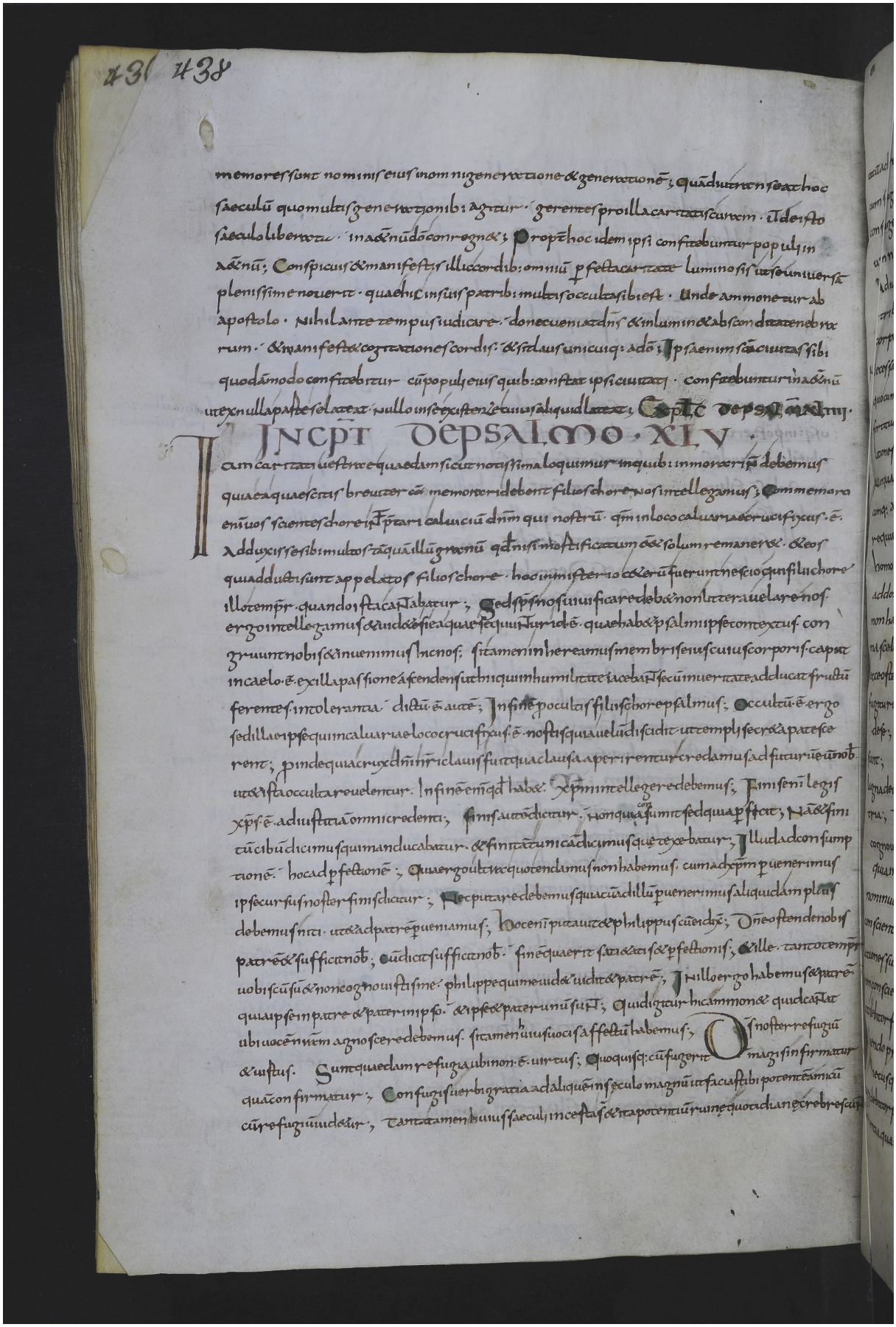

431 438

memores sunt nominis eius in omni generatione & generationem; quando nascentur hoc
saeculum quomultis generationibus agitur. gerentes pro illa carnalis curam. Ut de isto
saeculo liberentur. in aeternum domo congregare; Propter hoc idem ipsi confitebuntur populi in
aeternum; Conspicuus & manifestus illuc cordibus omnium perfectae carnis luminosis ut se universa
plenissime noverit. quae hic in suis patribus multis occultas sibi est. Unde admonetur ab
apostolo. nihil ante tempus iudicare. donec veniat dns & inluminet & abscondita tenebrarum.
& manifestat cogitationes cordis. & sit laus unicuique a deo; Ipse enim sacrificatus sibi
quodammodo confitebitur. cum populis eius quibus constat ipse civitatis. confitebuntur in aeternum
ut ex nulla parte se laetetur. nullo in se existente causa aliquid laetetur; Capitulum psalmi.

INCIPIT DE PSALMO XLV.

Iam carnalia uestra quaedam sicut notissima loquimur. in quibus in memoriam debemus
quae aliquantis breuiter ea memoriae tradebant filios chori nos intellegamus; Commemoro
enim uos scientes chorei ipsi fratri calaucium dnm qui nostrum. qui in loco calaua ac crucifixus est.
Adduxisse sibi multos tamquam illum granum qui nisi mortificatum esset solum remanere. Deos
quia adductisunt appellatos filios chori. hoc in ministerio ecclesiae fuerunt nescio qui filii chori
illo tempore. quando ista capitalabatur; Sed spinosum uiuificare debebant non litteraliter nos
ergo intellegamus & uidebimus sicut quae sequuntur id est. quae habet psalmi per contextus con
gruunt nobis & inuenimus in nos; si tamen inhereamus membris eius cuius corporis caput
in caelo est. ex illa passione ascendens sicut in quinhumilitate iacebat sed cum uirtute adducat fructum
ferentes in tolerantia. dictum est autem; In fine pro filiis chori psalmus; Occultum est ergo
sed illa ipse quia in calaua loco crucifixus est. nostis quia uelum discissum ut templi secreta patescerent;
propinquia crux dmni in clauis fuit quae clausa aperirentur credamus ad fidem uenit non
ut ista occultare uelentur. In fine enim quod habet. Xpm intellegere debemus; Finis enim legis
xps est. ad iustitiam omni credenti; finis autem dicitur. non quia sumit sed quia perfecit; Nam & finis
cibum dicimus quia manducabatur. & finem tantum cadimus quia exedebatur; Illud ad consump
tionem. hoc ad perfectionem; Quia ergo ut ita quotidiana non habemus. cum ad hoc pm puenerimus
ipse cursus noster finis dicitur; Nec putare debemus quia cum illum puenerimus aliquid amplius
debemus nisi ut ita ad patrem pueniamus; Dicenti pitaut de philippus ostende nobis
patrem & sufficit nobis; Cui dicit sufficit nobis. fine quaerit satietatis & perfectionis; & ille. tanto tempore
uobiscum sum & non cognouisti me. philippe qui me uidit uidit & patrem; Illud ergo habemus & patrem
quia ipse in patre & pater in ipso. & ipse & pater unum sunt; Quid igitur hic admonet & quid capit
ubi uacemus agnoscere debemus. si tamen unum sunt & ipse affectum habemus;

O noster refugium
& uirtus. Sunt quaedam refugia ubi non est uirtus; Quoquo se confugerit
magis infirmatur
quia confirmatur; Confugit uir bigratia ad aliquem in seculo magnum ut faciat sibi potentiam cui
cum refugium uidetur, tantum tamen huius saeculi incertas & rapientium ruinae quotidiane crebrescunt